

Tijdtafel van het Oude Testament

Een summier overzicht van de geschiedenis van het Oude Testament

-

± **4000 v. Chr.:** Begin van de geschiedenis van de mensheid. De geschiedenis van de mensheid begint zo'n 4000 jaar vóór Christus¹ met de geschiedenis van Adam en Eva (we weten niet hoelang zij in de hof van Eden geleefd hebben voor de zondeval). Via hun zoon Set volgt een geslachtslijn van gelovigen: Enos, Kenan, Mahalalel, Jered, Henoch, Metuselach, Lamech, Noach (Gen. 5).

± **2500 v. Chr.:** De zondvloed. Rond 2500 v. Chr. is er het oordeel van de zondvloed, omdat de aarde vol boosheid van de mensen is. Na de zondvloed sluit God een verbond met de mensheid, en het bewijs daarvan is de regenboog. Dankzij de drie zonen van Noach (Sem, Cham en Jafet) en hun vrouwen komt er een herbevolking van de aarde.

± **2300-2200 v. Chr.:** De torenbouw van Babel. De mensheid is één van taal en vat het plan op een toren te bouwen die tot in de hemel moet reiken. Men wil zich, tegen Gods opdracht in, niet verspreiden over de aarde. Daarop volgt de spraakverwarring, waardoor de mensheid verstrooid wordt over de aarde, aangezien men elkaar niet meer verstaat en niet meer samen kan blijven wonen².

¹ Ook buitenbijbelse bronnen kunnen geen eerdere datering weergeven volgens de geschiedenis van mensengeslachten of van volkeren.

² Wellicht speelt de geschiedenis van Job zich ergens af tussen 2500 - 2100 v. Chr.

± 2100 v. Chr.: De roeping van Abraham. God roept Abraham uit Ur om te trekken naar het land Kanaän. Daar wil God Zijn getuigenis vestigen, om door het nageslacht van Abraham alle volken te zegenen. Abraham verwekt Isaak, Isaak verwekt Jakob en deze verwekt twaalf zonen. Rond ± 1800 v. Chr. trekken zij allen naar Egypte, waar hun nakomelingen uiteindelijk tot slaven worden gemaakt.

± 1550 v. Chr.: De roeping van Mozes. God roept Mozes om Zijn volk te bevrijden uit Egypte. Na de plagen over Egypte, omdat Farao het volk niet wil laten gaan, trekt het door de Rode Zee en krijgt het de wet op de berg Sinai, alsook het plan voor de tabernakel. Daarop volgt een zwerftocht van 40 jaar door de woestijn, omdat het volk het Beloofde Land niet durft binnen te trekken.

± 1500 v. Chr.: De verovering van Kanaän. Het Beloofde Land wordt ingenomen onder de leiding van Jozua en verdeeld onder de twaalf stammen van Israëel.

± 1500 tot ± 1100 v. Chr.: De tijd van de richters (of: rechters)³. Nadat het land is veroverd, wordt het volk telkens weer ontrouw aan God; en dit heeft als gevolg dat een naburig volk het volk van God gaat overheersen. Telkens opnieuw roept God een richter om het volk te verlossen. De twaalf richters waren opeenvolgend: Otniël (40 jaar rust), Ehud (80 jaar), Samgar (?), Debora en Barak (40 jaar), Gideon (40 jaar), Tola (23 jaar), Jaïr (22 jaar), Jefta (6 jaar), Ibsan (7 jaar), Elon (10 jaar), Abdon (8 jaar) en Simson (20 jaar). In de tijd van de Richters speelt zich ook de geschiedenis van Ruth af.

± 1100 v. Chr.: De tijd van het koningschap. Het volk wenst een koning om daardoor te worden zoals de volken rondom. De profeet Samuël moet de eerste koning zalven, nl. Saul. Deze regeert veertig jaar, daarna regeert David veertig jaar. Daarna regeert Salomo, die de tempel bouwde, ook veertig jaar. Onder David en Salomo bereikt het koningschap zijn hoogtepunt. Na Salomo komt er een opstand van de tien noordelijke stammen, en het rijk scheurt uiteen in twee rijken (± 970 v. Chr.). Voortaan is er een noordelijk rijk Israëel met Samaria als hoofdstad,

³ De getallen tussen de haakjes zijn het aantal jaar dat ze gericht hebben en het land rust hebben geschonken.

het tienstammenrijk; dit heeft zo'n 250 jaar bestaan. Ook was er een zuidelijk rijk Juda met Jeruzalem als hoofdstad, het tweestammenrijk; dit heeft zo'n 385 jaar bestaan. Elk rijk heeft voortaan zijn eigen koning. De eerste 60 jaar na de scheuring voerden zij bijna onophoudelijk oorlog met elkaar. In het noordelijke rijk Israël zijn achtereenvolgens 19 koningen aan de macht, waarvan er niet één godvrezend is geweest. In het zuidelijke rijk zijn er achtereenvolgend 20 koningen aan de macht, waarbij er enkele godvrezende mannen waren die voor (tijdelijke) geestelijke opwekking hebben gezorgd. God stuurt ook in elk rijk profeten die oproepen tot terugkeer naar God. We noemen alleen de profeten die ook een Bijbelboek hebben nagelaten⁴.

Het noordelijk rijk Israël	Het zuidelijk rijk Juda
Elia (± 870 v. Chr.)	
Elisa (± 850 v. Chr.)	
Jona (± 780 v. Chr.)	Joël (± 780 v. Chr.)
Amos (± 750 v. Chr.)	Jesaja (± 750 v. Chr.)
Hosea (± 750 v. Chr.)	Micha (± 750 v. Chr.)

722 v. Chr.: Ballingschap van het noordelijke rijk Israël in Assyrië. Ook het zuidelijke rijk Juda valt onder de overheersing van Assyrië, maar het wordt niet in ballingschap gevoerd naar Assyrië. Er volgt een woelige periode waarbij Assyrië, Egypte en Babel strijden om de opperheerschappij. Het zuidelijke rijk Juda wordt afwisselend overheerst door deze rijken, met korte periodes van autonomie.

⁴ We geven weer wanneer het optreden van deze profeten ongeveer is begonnen. Vaak hebben ze lange tijd geprofeteerd.

Het noordelijk rijk Israël	Het zuidelijk rijk Juda
	Nahum (± 650 v. Chr.) Sefanja (± 650 v. Chr.) Habakuk (± 610 v. Chr.) Jeremia (± 610 v. Chr.)

605 v. Chr.: Ballingschap van het zuidelijke rijk Juda in Babel, ten tijde van Nebukadnessar (regeerperiode: 605-562 v. Chr.). In 605 v. Chr. viel het zuidrijk onder de overheersing van Babel. Er vonden verschillende wegvoeringen van de bevolking naar Babel plaats. Wellicht speelt het optreden van Obadja zich ergens tussen deze wegvoeringen af. Onder de bannelingen waren Daniël en zijn vrienden, alsook Ezechiël. Daniël (deels tijdens het Babylonische en deels tijdens het Perzische rijk) en Ezechiël hebben geprofeteerd in de ballingschap, niet in Juda. In 586/587 v. Chr. werd de stad Jeruzalem verwoest en werd de tempel met de grond gelijk gemaakt.

539 v. Chr.: De Perzen veroveren samen met de Meden het Babylonische rijk. In 535 v. Chr. wordt Kores de Pers de alleenheerser over het hele Medo-Perzische rijk. In zijn eerste jaar als alleenheerser geeft hij het volk verlof om terug te keren naar Juda. Een eerste terugkeer naar het land vindt plaats onder leiding van Zerubbabel, een nazaat van David. Rond 533 v. Chr. wordt het fundament voor een nieuwe tempel gelegd. Er komt tegenwerking door de omliggende volken, waardoor het werk zo'n 13 jaar komt stil te liggen. Op aandrang van de profeten Haggai en Zacharia wordt het werk hervat (± 520 v. Chr.). Rond 516 v. Chr. is de tempelbouw voltooid.

Xerxes I, de Ahasveros van Ezra 4:6, komt aan de macht. Tijdens zijn regeerperiode (486-464 v. Chr.) speelt zich het verhaal van Ester af.

457/458 v. Chr.: Terugkeer onder Ezra (zo'n 80 jaar na Zerubbabel). Onder invloed van Ezra wordt de tempeldienst in ere hersteld.

445 v. Chr.: Terugkeer onder Nehemia (zo'n 13 jaar na Ezra). Onder leiding van Nehemia worden de muren van Jeruzalem herbouwd. Tijdens of kort na Nehemia treedt de profeet Maleachi op. Hij is de laatste profeet.

Na de profeet Maleachi is er een periode van ± 400 jaar tot aan de geboorte van Jezus. Er ligt dus een tijdsbestek van zo'n 400 jaar tussen het Oude en het Nieuwe Testament. In de Bijbel is er niets terug te vinden over deze tijd. In deze periode vinden de opstanden van de Makkabeeën plaats (vanaf 170 v. Chr.), als reactie op de wrede overheersing door de Syrische koning Antiochus Epiphanes, onder Romeins gezag, die de Joden gruwelijk vervolgde, de tempeldienst verbood en tempel en altaar ontwijfde door een afgodendienst in te stellen. In deze tussentijd ontstonden ook de twee religieuze groeperingen van de farizeeën en de sadduceeën.

Oude Sporen 2015

